

Cugetare

Florin Pindaru

Cugetare

De când iubirea s-a născut
Și a unit deopotrivă om cu om
De-atunci și ura-n lume a-ncăput
Și s-a-nmulțit ca frunzele în pom.

Să îi omoare fii pe părinți
Părinții să îi părăsească pe copii
Se scaldă lume asta în suferinți
Și e mai greu din zi în zi.

Suntem cuprinși de răzbunare
Și numai răul îl zărim
Dar, precum un val în mare,
Într-un final ne prăbușim.

Ne comparăm adesea între noi
Mai mari, mai tari dorim să fim
Și nu vedem că de noroi
Unii pe alții ne mânjim.

Nici o valoare nu-i de preț
Și calitatea e defect
Apreciem pe unul îndrăzneț
Iar nu pe unul cu respect.

De ce să stăm și să privim
Atenți și răbdători esența
Când e ușor să ne oprim
Și să lăsăm în față aparența?

Pentru iubire-i sacrificul
Îți trebuie, într-adevăr, efort
În timp ce ura e capriciul
Ce te împinge-n întuneric mort.

Nu versuri goale scriu acum
Nici cu măriri deșarte mă îmbăt
Realitatea-ntreagă eu v-o spun
Și ce-i sub ochii noștrii vă arăt.

Mereu nenumărate nerozii aud

POEZII ONLINE

Ce mintea-mi tulbură de tot
Nu-s mai presus dar eu asud
Pentru credința-mi și să cuget pot.